

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra JOHANNES EWALDS LEVNET OG MEENINGER

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 294. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353511036576.pdf> (tilgået 17. september 2021)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

↪ Jeg var i det høieste kun tretten Aar gammel, da jeg følte det første Glimt af Kjærlighed - Ikke, at jeg dengang skulde have vidst, hvad det var jeg følte - Men jeg har siden udfundet, at det ikke kunde være andet - Neppe kunde noget Barn være meer uvidende og uskyldigere i slige Ting, end jeg var dengang, og en god Deel Aar derefter - Jeg var dengang i Kost og Underviisning hos Sl. Rector Licht i Schleswig, der boede i den lange Gade, og en middelaldrende Regimentskorteermester-Fruer, var den, som første Gang kastede sine EnterHager i mit Hjerter - Kjærlighed er som alle vore øvrige Passioner - den bilder sig nøye efter de Ting vi kjende, efter de Begreb vi har - Derfor elsker en Professor Philosophiae som en Platoniker, eller i det mindste som en af Heltene for Christi Fødsel; en Hofmand, som en Bedrager - og en Bonde, som en Tyr - Jeg var et Barn, og elskte, som et Barn - det er at sige; jeg betragtede den, jeg skjønt uvidende tilbad, som en Moder - men, som den elskværdigste blant alle Mødre, mod hvilken jeg ikke allene uden Tvang gjerne vilde, men selv ønskede, brændte efter at vise den meest uindskrænkte Lydighed, den dybeste Underkastelse - Gid jeg dog engang kunde komme i Selskab med hende, og hun vilde befale mig noget, sagde mit lille svulmende Hjerter! - - Hvor vilde jeg flyve! - Gid hun i Hidsighed, uden at jeg havde forskyldt det, maatte straffe mig - slaae mig! - Hvor vilde jeg ikke da med Taarene i Øynene kysse hendes Hænder! - hendes Fødder! - 295 Da vilde det angre hende, naar hun saae, at hun havde gjort mig Uret, da vilde hun beklage mig, og maaskee kalde mig sin Ewald - Disse var tilforladelig de vellystigste Billeder, hvormed Cupido dengang lokkede mig - Hvert Øyeblik, som jeg kunde stjæle fra mine Bøger, tilbragte jeg ordentligviis, og de fleeste Tider mechanisk, uden Forsæt, i Vinduet eller i Gade-Dørren - Jeg strøg mit Haar tilbage, trak mine Halv-Ermer og mit Kalve-Kryds frem, og naar jeg saa opdagede min Elskelige, stirrede jeg uforvendt paa hende; indtil jeg var saa lykkelig, at hendes Øyne mødte mine - Da var det, at jeg bukkede med Næsen lige til Jorden, og vilde Skjæbne mig da saavel, at hun ledsagede det Kniks, hvormed hun takkede mig, med et lille Smil - o da ønskede jeg hende bort, blot for at kunde nyde dette Smil i Eenrom - Jeg er nysgjerrig for at vide, om denne gode Fruer, har mærket noget til min forvovne Daarlighed - Jeg har i min Levetid aldrig talt med hende, men saa meget er vist, at hun var en stor Deel erfarnere, end jeg; og at det uden Tvivl har været af blot Foragt for min Barndom, om hun har mistydet alle mine dybe Complimenter -